אנעקדאטן פון דער וואך

פארבאנדזשם מיין וואלד

(א מעשה)

פון לאוים עפטאן

ס'איז משה'ל געגאנגען, יאנאדעם קלייבען.
יאנאדעם קלייבען, יאנאדעם קלייבען.
זיין מאמע מ'נעהיימען אין שכוב איהם צו בלייבען,
אין שטוב איהם צו בלייבען, אין שטוב איהם צו בלייבען,
ס'איז משה'ל געגאנגען יאנאדעם קלייבען.
איבער פעלדער ביים נאהן האם משה'ל נעטראטן,
האם משה'ל נעטראטן, האם משה'ל נעפ'אפ.
באלייט האם איהם קיינער ניט בלויז נאר זיין שאטן,
בלויז נאר זיין שאטן, בלויז נאר זיין שאטן. —
איבער פעלדער ביים נאהן האם משה'ל נעטראטן,

ס'איז משה'ל אין נרינעם, אין וואלד אננעקומען.
אין וואלד אננעקומען, אין וואלד אננעקומען.
און אנדעם היטש האם קלייבען נעגומען,
האם קלייבען נעגומען, האם קלייבען נעגומען,
ס'איז משה'ל אין נרינעם, אין וואלד אננעקומען.

א קריעל ביט יאנאדעם האם ער אננעקלייבען.
האם ער אננעקלייבען, האם ער אננעקלייבען.
אין וואלד אבער איז נאך פיעל מעהרער נעבלייבען,
פיעל מעהרער נעבלייבען, פיעל מעהרער נעבלייבען.
א קריעל ביט יאנאדעם האם ער אננעקלייבען.

פארנעהן האם נעגומען די זון ביט א לאך,
די זון ביט א לאך, די זון ביט א לאך,
און משה'ל קען ניט נעפינען דעם שליאך,
נעפינען דעם שליאך, נעפינען דעם שליאך. —
פארנעהן האם נעגומען די זון ביט א לאך,

בלאנדזשעט אום משה'ל אויף וועגען פארנעסען,
אויף וועגען פארנעסען, אויף וועגען פארנעסען,
דערשפירט ער הונגער, נעהמט ער יאנאדעם עסען,
יאנאדעם עסען, יאנאדעם עסען —
בלאנדזשעט אום משה'ל אויף וועגען פארנעסען,

באגענעגט ער נייס פון ירידען וואס פאהרען,
פון ירידען וואס פאהרען, פון ירידען וואס פאהרען
זאגט משה'ל: "מיין היים וועג האב איך אננעווארפען,
האב איך אננעווארפען, האב איך אננעווארפען".
באגענעגט ער נייס פון ירידען וואס פאהרען,

מאכען זיי: באשטע, דיין וועג ליגט צוריק.
דיין וועג ליגט צוריק, דיין וועג ליגט צוריק.
צוריק איז דיין היים אין צוריק איז דיין גליק,
צוריק איז דיין היים, צוריק איז דיין גליק. —
מאכען זיי: באשטע, דיין וועג ליגט צוריק.

נעהמט משה'ל צוריק פארטראכט ווי א טרוימער.
פארטראכט ווי א טרוימער, פארטראכט ווי א טרוימער,
שוין וויידער אין וואלד, שוין וויידער בי ביימער,
שוין וויידער בי ביימער, שוין וויידער בי ביימער. —
נעהמט משה'ל צוריק פארטראכט ווי א טרוימער.

די זון אין דערווייל'ע אין נאכצאן נאנצען.
אין נאכצאן פארנאכצאן, אין נאכצאן פארנאכצאן,
עס טראגען אין וואלד זיך ביינאכטיגע קלאנגען,
ביינאכטיגע קלאנגען, ביינאכטיגע קלאנגען —
די זון איז דערווייל'ע אין נאכצאן פארנאכצאן.

אין שרעק האלב נעשלאפען, אין שרעק האלב נעוואכט,
אין שרעק האלב נעוואכט, אין שרעק האלב נעוואכט,
האט דורכנעמאכט משה'ל א גרויזאמע נאכט,
א גרויזאמע נאכט, א גרויזאמע נאכט,
אין שרעק האלב נעוואכט, אין שרעק האלב נעוואכט.

ווען ס'איז נאכט'ס שוואך צוריקיים נעוואקרן צו זעצט,
נעוואקרן צוזעצט, נעוואקרן צוזעצט,
האט משה'ל דערזעהען אין אלטיטשקער נעהט,
אין אלטיטשקער נעהט, אין אלטיטשקער נעהט.
ווען ס'איז נאכט'ס שוואך צוריקיים נעוואקרן צו זעצט.

דער אלטיטשקער ערענסט נענומען האט פרעגען.
נענומען האט פרעגען, נענומען האט פרעגען:
"וואס טיכטו דא, קינד מיינס, אויף וועלד פרעמדע וועגען
אויף וועלד פרעמדע וועגען, אויף וועלד פרעמדע וועגען?"
דער אלטיטשקער ערענסט נענומען האט פרעגען.

"פארלאזן מיין וועג, יאנאדעם קלייבענדיג."
יאנאדעם קלייבענדיג, יאנאדעם קלייבענדיג.
האבען נייס נעהייסען צו נעהן אויף צוריק,
צו נעהן אויף צוריק, צו נעהן אויף צוריק,
"פארלאזן מיין וועג, יאנאדעם קלייבענדיג."

"נעה פארוועהרס, מיין קינד, און דו'סט קומען אהיים"..
דו'סט קומען אהיים, דו'סט קומען אהיים,
צו דיין מאמען אין פלייגענדען שטיבעל פון ליים,
שטיבעל פון ליים, שטיבעל פון ליים. —
"נעה פארוועהרס, מיין קינד, און דו'סט קומען אהיים"..

"איך דאנק דיר, א אלטיטשקער, מילאך דו נוטער.
מילאך דו נוטער, מילאך דו נוטער.
פאר צייגען דעם וועג צו מיין היים און מיין מוטער,
מיין היים און מיין מוטער, מיין היים און מיין מוטער.
("איך דאנק דיר, א אלטיטשקער, מילאך-דו נוטער.

און משה'ל איז נענאנגען ציפרייזדען פאראוים.
ציפרייזדען פאראוים, ציפרייזדען פאראוים,
מיט נעזומען בשלום צו זיין מאמען אין הויז,
צו זיין מאמען אין הויז, צו זיין מאמען אין הויז. —
און משה'ל איז נענאנגען ציפרייזדען פאראוים.

שטאם שטראמען, האט מוטער איהם מיין אויפנעמען.
איהם מיין אויפנעמען איהם מיין אויפנעמען:
"מיין קינד האט זיין שראוי שוין אין זעהן באזומען.
אין זעהן באזומען, אין זעהן באזומען". —
שטאם שטראמען, האט מוטער איהם מיין אויפנעמען.

די זעקס קינסטלער פונם זמרה־אנסמבל, וועלכע טרעטען דא אויף היינטיגען דינסטאג אין מעי האל צום קאנצערט פונם נאציאנאלען ארבייטער פלאן באנד.

פארוואס משה'ל האט נעווינט?

פון נ. כריק.

דער ליעבער זומער איז נעקומען, טערט אין אזוי איז ער נעבליבען זיצען
די פובליק סקולם און א'ל אנדערע רעזיע ארבייטאבט. און נרויסע טראפענס טוען
רונגם שולען האבען זיך ארבייטען. די רען האבען אננעהויבען בין זייער אויגען
לעהרער און לעהרערינס חאבען זיך ארבייטען זיך. ערדיך האט ער
זעענדס מיט די קינדער, גערט קינדער־זאך שוין. מעהר זיך ניט נעקענט אויפהאלטען
נעזונטערהייט, האבען זיי מ'ט ליעב אין אלע בייזען. א קול צו כיפען.
וואפס נעמאכט: "פרייז זעגט איהר קינ־ א דעי־שאפונג איז די מאמע אריי־
דערלאך, פרייז וון די פיינעלאך אין נעלאפען. וואס איז מיט דיר? — האט
וואלד, פרייז ווי דער ווינט אין פעלד, זי משה'לן נעפרעגט. "ביסטו נעסט
פאנצן, שפרינגט, הוליעס, ניט שוין ? ניין. האט משה'ל א נעמען־
זיך פליעסקען זיך אין טיוך, יעצט זעגט? ניין. האט משה'ל א נעמען־
זענט איהר אלץ באלעבאטים אויבער זיך, פערט, עס פעהלט מיר נארנישט,
טוט וואס איהר ווילט, וואס אויער אבער וויל נישט ארבייטען.
הערצעלאך באנארעט, נאר קיין ש'עסטע "וואס ארבייטען וויל־סטו ניט ?" האט
זאנען זאלטאהר נישט טון. זיך דער פאטער ארייננומענדיג צושרייען:
אויער פרייהיים דארפט איהר איהר איוך ניט "דו פוסטאבאנט, דו לוידיג נעהסט,
בארגעטען אז איהר מיוט ערהרליכע קינ־ דו פויעל דו! ארומליופען ווילסט זיך
דערליכע בלייבען." דור, שפילען, שטיפען. בייי לי־
אין פסחליבע, גלייכזעג, קונטערט טען א אינגעל כין צוועלף יאהר חויסט
זייגען די קינדער אהיים ועלאפען אין צוי־ שוין וואס אין הויז טוט זיך. דו וואכסט
שען זיי איוך משהלע. אבער דעם זעל־ זו אזוי איך הארצוע וועי פאר־
בע טאג האט כשה'ל זיצענדיג ביי זיך שוואדצט, אין פאהדען ניט נעגט א לע־
אין צימערל געהאדט, ווי זייער עלטער בען צו מאכען. דער יקרות איז אזוי
דען רעדען עפעס צווישען זיך שטילער, גרויס, אלעם מאכט אזוי טייער, האכט
היים אין ענדליך האט זיין טאטע הויך דאכט זיך אריין נעזונהייט וויפיעל איך
אויף'ן קול אן אביסל'ע אויפגערעגט אז האב עריש ניט יאהר צוצאלט
נשרופען: נישלשה, א אינגעל פון פאר דיין נאריטערל. אין נעדענק
צוועלף יאהר דארף ניט אזא כעס אזוי ווי עי וואלט
ער מיינ זיך נעפינען עפעס ארבייט פאר גרויס קינד צוויי־רליכען.
דו צווייי הדשים וויפיעל ער וועט פונ־ "דו זאלסט מיך פארשטיהען" האט
דינען וועט אזוא צונוצקומען. משה'ל'ע משה'ל'ע שטיל נעוואקט צום פאטער,
איז מיט אמאל טרויעריג נעוואקרן, כ'מי "זאלסט מיך פארשטיהען, וואלסטו נישט
ווינע דארנקע העכטעלאך האט ער זיין אזוי בייז בייז נייטען. ניט דערפאר ווין
מעפעלע אונצערעפפארט (אונסוג איך, ווייל איך פויל זיך צו ארבייטען,
קוקט האט משה'ל'ע פון א יאהר אכט איך ווין פאר "פעם אנדערש, איך דענק
ניין), ווינע דונענקע בליבע פינגער הא אז מיר ביינען איידען, או איך בין א
בען זיך אין זיינע קרוויזען אינגעפאנ־ איידש קינד, און א איידש קינד דארף

פון רומעניע און בוקאווינא נאך מענערע

אונזער ל. נוראפסקי

וועלכער איז יעצט אין אייראפא האט זיך סאציאליזירט־אויף דעם וועג

ברייננט אייער באמילינ און כרובים דירעקט פון דער חיים, אהער צו אייך

אויב אייערע פרובים האבען שוין מיקעם וועם אונזער נוראפסקי זיי ברענען צום שיף מיר דארפען איהם כקו ז מאכען אידען דעם אדרעם און ער וועט דאם אויכערהיצ פון

קומט אריין היינט צו אונז און איהר וועט א סך גלייכען

נוראפסקי'ס

113 קווין סטריט וועסט

אפיס אפען אין אוונט.

א געפראנק פאר ארץ צייטען

א'קיעפ'ס איז נים נאר א דערפריישענדער טרונק אויך ספעציעל א געלעגענהייטען דאס ווערט נעבדוכט פון פיעלע מענשען אלס נעפראנק א נאנצען טאג — ביים עסען אדער צו אייע צייטען ווען מען איז דורשטיג.

ריין און נעשמאק. א'קיעפ'ס נעברוי זענען צוזאמענגעשטעלט פון אלע גוטע ואכען שטילען דעם דורשט און וואס חאבען די מעלה פון א סטימולירענדען מאנק.

קויפט היינט א קיים און טרינקט צו אלע נעלענהייטען. — אייער גראסער פארקויפט דאס.

איך אין רעסטאראנען, קאפענען און חשעלען.

יידישע אמעריקאנער

פארבאנדזשם מיין וואלד

(א מעשה)

פון לאוים עפטאן

ס'איז משה'ל געגאנגען, יאנאדעם קלייבען.
יאנאדעם קלייבען, יאנאדעם קלייבען.
זיין מאמע מ'נעהיימען אין שכוב איהם צו בלייבען,
אין שטוב איהם צו בלייבען, אין שטוב איהם צו בלייבען,
ס'איז משה'ל געגאנגען יאנאדעם קלייבען.
איבער פעלדער ביים נאהן האם משה'ל נעטראטן,
האם משה'ל נעטראטן, האם משה'ל נעפ'אפ.
באגלייט האם איהם קיינער ניט בלויז נאר זיין שאטן,
בלויז נאר זיין שאטן, בלויז נאר זיין שאטן. —
איבער פעלדער ביים נאהן האם משה'ל נעטראטן,

ס'איז משה'ל אין נרינעם, אין וואלד אננעקומען.
אין וואלד אננעקומען, אין וואלד אננעקומען.
און אנדעם היטש האם קלייבען נעגומען,
האם קלייבען נעגומען, האם קלייבען נעגומען,
ס'איז משה'ל אין נרינעם, אין וואלד אננעקומען.

א קריעל ביט יאנאדעם האם ער אננעקלייבען.
האם ער אננעקלייבען, האם ער אננעקלייבען.
אין וואלד אבער איז נאך פיעל מעהרער נעבלייבען,
פיעל מעהרער נעבלייבען, פיעל מעהרער נעבלייבען.
א קריעל ביט יאנאדעם האם ער אננעקלייבען.

פארנעהן האם נעגומען די זון ביט א לאך,
די זון ביט א לאך, די זון ביט א לאך,
און משה'ל קען ניט נעפינען דעם שליאך,
נעפינען דעם שליאך, נעפינען דעם שליאך. —
פארנעהן האם נעגומען די זון ביט א לאך,

בלאנדזשעט אום משה'ל אויף וועגען פארנעסען,
אויף וועגען פארנעסען, אויף וועגען פארנעסען,
דערשפירט ער הונגער, נעהמט ער יאנאדעם עסען,
יאנאדעם עסען, יאנאדעם עסען —
בלאנדזשעט אום משה'ל אויף וועגען פארנעסען,

באגענעגט ער נייס פון ירידען וואס פאהרען,
פון ירידען וואס פאהרען, פון ירידען וואס פאהרען
זאגט משה'ל: "מיין היים וועג האב איך אננעווארפען,
האב איך אננעווארפען, האב איך אננעווארפען".
באגענעגט ער נייס פון ירידען וואס פאהרען,

מאכען זיי: באשטע, דיין וועג ליגט צוריק.
דיין וועג ליגט צוריק, דיין וועג ליגט צוריק.
צוריק איז דיין היים אין צוריק איז דיין גליק,
צוריק איז דיין היים, צוריק איז דיין גליק. —
מאכען זיי: באשטע, דיין וועג ליגט צוריק.

נעהמט משה'ל צוריק פארטראכט ווי א טרוימער.
פארטראכט ווי א טרוימער, פארטראכט ווי א טרוימער,
שוין וויידער אין וואלד, שוין וויידער בי ביימער,
שוין וויידער בי ביימער, שוין וויידער בי ביימער. —
נעהמט משה'ל צוריק פארטראכט ווי א טרוימער.

די זון אין דערווייל'ע אין נאכצאן נאנצען.
אין נאכצאן פארנאכצאן, אין נאכצאן פארנאכצאן,
עס טראגען אין וואלד זיך ביינאכטיגע קלאנגען,
ביינאכטיגע קלאנגען, ביינאכטיגע קלאנגען —
די זון איז דערווייל'ע אין נאכצאן פארנאכצאן.

אין שרעק האלב נעשלאפען, אין שרעק האלב נעוואכט,
אין שרעק האלב נעוואכט, אין שרעק האלב נעוואכט,
האט דורכנעמאכט משה'ל א גרויזאמע נאכט,
א גרויזאמע נאכט, א גרויזאמע נאכט,
אין שרעק האלב נעוואכט, אין שרעק האלב נעוואכט.

ווען ס'איז נאכט'ס שוואך צוריקיים נעוואקרן צו זעצט,
נעוואקרן צוזעצט, נעוואקרן צוזעצט,
האט משה'ל דערזעהען אין אלטיטשקער נעהט,
אין אלטיטשקער נעהט, אין אלטיטשקער נעהט.
ווען ס'איז נאכט'ס שוואך צוריקיים נעוואקרן צו זעצט.

דער אלטיטשקער ערענסט נענומען האט פרעגען.
נענומען האט פרעגען, נענומען האט פרעגען:
"וואס טיכטו דא, קינד מיינס, אויף וועלד פרעמדע וועגען
אויף וועלד פרעמדע וועגען, אויף וועלד פרעמדע וועגען?"
דער אלטיטשקער ערענסט נענומען האט פרעגען.

"פארלאזן מיין וועג, יאנאדעם קלייבענדיג."
יאנאדעם קלייבענדיג, יאנאדעם קלייבענדיג.
האבען נייס נעהייסען צו נעהן אויף צוריק,
צו נעהן אויף צוריק, צו נעהן אויף צוריק,
"פארלאזן מיין וועג, יאנאדעם קלייבענדיג."

"נעה פארוועהרס, מיין קינד, און דו'סט קומען אהיים"..
דו'סט קומען אהיים, דו'סט קומען אהיים,
צו דיין מאמען אין פלייגענדען שטיבעל פון ליים,
שטיבעל פון ליים, שטיבעל פון ליים. —
"נעה פארוועהרס, מיין קינד, און דו'סט קומען אהיים"..

"איך דאנק דיר, א אלטיטשקער, מילאך דו נוטער.
מילאך דו נוטער, מילאך דו נוטער.
פאר צייגען דעם וועג צו מיין היים און מיין מוטער,
מיין היים און מיין מוטער, מיין היים און מיין מוטער.
("איך דאנק דיר, א אלטיטשקער, מילאך-דו נוטער.

און משה'ל איז נענאנגען ציפרייזדען פאראוים.
ציפרייזדען פאראוים, ציפרייזדען פאראוים,
מיט נעזומען בשלום צו זיין מאמען אין הויז,
צו זיין מאמען אין הויז, צו זיין מאמען אין הויז. —
און משה'ל איז נענאנגען ציפרייזדען פאראוים.

שטאם שטראמען, האט מוטער איהם מיין אויפנעמען.
איהם מיין אויפנעמען איהם מיין אויפנעמען:
"מיין קינד האט זיין שראוי שוין אין זעהן באזומען.
אין זעהן באזומען, אין זעהן באזומען". —
שטאם שטראמען, האט מוטער איהם מיין אויפנעמען.

די זעקס קינסטלער פונם זמרה־אנסמבל, וועלכע טרעטען דא אויף היינטיגען דינסטאג אין מעי האל צום קאנצערט פונם נאציאנאלען ארבייטער פלאן באנד.

פארוואס משה'ל האט נעווינט?

פון נ. כריק.

דער ליעבער זומער איז נעקומען, טערט אין אזוי איז ער נעבליבען זיצען
די פובליק סקולם און א'ל אנדערע רעזיע ארבייטאבט. און נרויסע טראפענס טוען
רונגם שולען האבען זיך ארבייטען. די רען האבען אננעהויבען בין זייער אויגען
לעהרער און לעהרערינס חאבען זיך ארבייטען זיך. ערדיך האט ער
זעענדס מיט די קינדער, גערט קינדער־זאך שוין. מעהר זיך ניט נעקענט אויפהאלטען
נעזונטערהייט, האבען זיי מ'ט ליעב אין אלע בייזען. א קול צו כיפען.
וואפס נעמאכט: "פרייז זעגט איהר קינ־ א דעי־שאפונג איז די מאמע אריי־
דערלאך, פרייז וון די פיינעלאך אין נעלאפען. וואס איז מיט דיר? — האט
וואלד, פרייז ווי דער ווינט אין פעלד, זי משה'לן נעפרעגט. "ביסטו נעסט
פאנצן, שפרינגט, הוליעס, ניט שוין ? ניין. האט משה'ל א נעמען־
זיך פליעסקען זיך אין טיוך, יעצט זעגט? ניין. האט משה'ל א נעמען־
זענט איהר אלץ באלעבאטים אויבער זיך, פערט, עס פעהלט מיר נארנישט,
טוט וואס איהר ווילט, וואס אויער אבער וויל נישט ארבייטען.
הערצעלאך באנארעט, נאר קיין ש'עסטע "וואס ארבייטען וויל־סטו ניט ?" האט
זאנען זאלטאהר נישט טון. זיך דער פאטער ארייננומענדיג צושרייען:
אויער פרייהיים דארפט איהר איהר איוך ניט "דו פוסטאבאנט, דו לוידיג נעהסט,
בארגעטען אז איהר מיוט ערהרליכע קינ־ דו פויעל דו! ארומליופען ווילסט זיך
דערליכע בלייבען." דור, שפילען, שטיפען. בייי לי־
אין פסחליבע, גלייכזעג, קונטערט טען א אינגעל כין צוועלף יאהר חויסט
זייגען די קינדער אהיים ועלאפען אין צוי־ שוין וואס אין הויז טוט זיך. דו וואכסט
שען זיי איוך משהלע. אבער דעם זעל־ זו אזוי איך הארצוע וועי פאר־
בע טאג האט כשה'ל זיצענדיג ביי זיך שוואדצט, אין פאהדען ניט נעגט א לע־
אין צימערל געהאדט, ווי זייער עלטער בען צו מאכען. דער יקרות איז אזוי
דען רעדען עפעס צווישען זיך שטילער, גרויס, אלעם מאכט אזוי טייער, האכט
היים אין ענדליך האט זיין טאטע הויך דאכט זיך אריין נעזונהייט וויפיעל איך
אויף'ן קול אן אביסל'ע אויפגערעגט אז האב עריש ניט יאהר צוצאלט
נשרופען: נישלשה, א אינגעל פון פאר דיין נאריטערל. אין נעדענק
צוועלף יאהר דארף ניט אזא כעס אזוי ווי עי וואלט
ער מיינ זיך נעפינען עפעס ארבייט פאר גרויס קינד צוויי־רליכען.
דו צווייי הדשים וויפיעל ער וועט פונ־ "דו זאלסט מיך פארשטיהען" האט
דינען וועט אזוא צונוצקומען. משה'ל'ע משה'ל'ע שטיל נעוואקט צום פאטער,
איז מיט אמאל טרויעריג נעוואקרן, כ'מי "זאלסט מיך פארשטיהען, וואלסטו נישט
ווינע דארנקע העכטעלאך האט ער זיין אזוי בייז בייז נייטען. ניט דערפאר ווין
מעפעלע אונצערעפפארט (אונסוג איך, ווייל איך פויל זיך צו ארבייטען,
קוקט האט משה'ל'ע פון א יאהר אכט איך ווין פאר "פעם אנדערש, איך דענק
ניין), ווינע דונענקע בליבע פינגער הא אז מיר ביינען איידען, או איך בין א
בען זיך אין זיינע קרוויזען אינגעפאנ־ איידש קינד, און א איידש קינד דארף

פון רומעניע און בוקאווינא נאך מענערע

אונזער ל. נוראפסקי

וועלכער איז יעצט אין אייראפא האט זיך סאציאליזירט־אויף דעם וועג

ברייננט אייער באמילינ און כרובים דירעקט פון דער חיים, אהער צו אייך

אויב אייערע פרובים האבען שוין מיקעם וועם אונזער נוראפסקי זיי ברענען צום שיף מיר דארפען איהם כקו ז מאכען אידען דעם אדרעם און ער וועט דאם אויכערהיצ פון

קומט אריין היינט צו אונז און איהר וועט א סך גלייכען

נוראפסקי'ס

113 קווין סטריט וועסט

אפיס אפען אין אוונט.

א געפראנק פאר ארץ צייטען

א'קיעפ'ס איז נים נאר א דערפריישענדער טרונק אויך ספעציעל א געלעגענהייטען דאס ווערט נעבדוכט פון פיעלע מענשען אלס נעפראנק א נאנצען טאג — ביים עסען אדער צו אייע צייטען ווען מען איז דורשטיג.

ריין און נעשמאק. א'קיעפ'ס נעברוי זענען צוזאמענגעשטעלט פון אלע גוטע ואכען שטילען דעם דורשט און וואס חאבען די מעלה פון א סטימולירענדען מאנק.

קויפט היינט א קיים און טרינקט צו אלע נעלענהייטען. — אייער גראסער פארקויפט דאס.

איך אין רעסטאראנען, קאפענען און חשעלען.

יידישע אמעריקאנער

דער בעסטער פליגען
הסות. 10 סענט א פעקעל
דרוגגיסטען. נרויסערן אין
סטארם.

יוניט האט זיך אריבערגע
נעזן קיין דאנציג.

א מעלענראמע פון וואשינגטאן
פון דער דושאינט דיסטריבוציאן
צו דה. נאלדמאן אין פאריז פאר
אז די נאנצע פאסט פון דער קאמיט
דעם וואשינגטאנער אפיס זאל פון
נעשיקט ווערן קיין דאנציג. דר
מאן דיינענט דערצו, אז דער מיל
יוניט פון דער קאמיטע איז אפנענ
קיין דאנציג.

שליסען 8לום מיט ארמלעון.

לאנדאן אויגוסט 14

א דראסלאזע טעלעגראמע פון מ
כלערעט דאס עס זייענן אפנענאמ
וואלדעט די עריסטע שלום פונקטען צו
רוסלאנד און אלמעניען.

קלאנג אז מען האט נעזולם פון
דאם ענגלישען פרעסיר.

לאנדאן אויגוסט 14

עס איז אריוס א קלאנג אז אין
לאנד יאדר האט מען עטראפט א
דאצוויץ צו ערמארדען דעם פרעמיר
דזשארדזש.

ליטא וועט מענליך זיין באדד
אפען פאר הילפס ארבייט

דורך איהר אייראפעאישען דירעקטאר
דר. יולימס נאלדמאן האט די דושאינט
דיסטריבוישאן קאמיטע נעקטען נעקראפ
נען א קויבעל, וועלכע מעלדעט, אז עס
זענען פאראן נוטע אויסזיכטען דאס די
אלנעמיינע און פריוואטע הילף אין ליטא
וויי איוך אין די טעריטאריעס, וועלכע
זיינען פארנומען נעווארעט פון דער פא־
וויעט ארמיי, זאל אין נייכען וויידער קע
נען נעשיקט ווערען אונגעשטערט.

ליטעראטן בעפאר אין פרעדריק וואר
בורג, וועלכע זענען לכתחילה נעפומען
קיין ליטא צוליעב א שטודיום פאר רע־
לאקסהטוטיוער הילפס ארבייט, מאכען
אריצע א רייזע איבער ליטא. כדי זיך צו
באקענען מיט די מעניליכקייטען פון אייג־
אדרגען די הילף איבערשיקונג און מען
רעכענט אז די ראזענען פון ווילנא, קוואר־
נאאן לידא ויעלען אין נייכען צוריק אפען
ווערען פאר הילפס ארבייט.

ד"ר ראזענבלאט אויפן וועג
קיין רעווע.

פון דר. פרענק ראזענבלאט וועלכער איז
פשעפאהרען אלס דירעקטאר פון דער
הילפס ארבייט אין דרום רוסלאנד, איז
אנגעקומען א קיבעל וועלכע מעלדעט, אז
ער ווינאמען מיט כאריס מאין דר.
וויליאם וואשוש פון ניו יארק העלטה־
דעפארטמענט זייענן דעם 4־טען אויגוסט
אנגעקומען קיין קאפענהאגען און זיי
וועלען אויף די פעלדער איבערן נאנצען
קאנד.

הרפישע שיקסע דערצעהלט
פלאי פלאמים פון די "ישר־אנו־
סקע" קאמיפארטן.

פילאדעלפיא. —

כיפס קאמערינא דאקטשעוו, וועלכ
מע איז נאר וואס אנגעקומען אהער פון
רוסלאנד, דערצעהלט וויי באלשעוויסטי־
שע אינגעטן וויכטן צו פארקויפען אין
האלאנד די בריליאנטן פון כעזוזענעם
הרפישען קוויערליכען הויף.

דאס וואלף נאר אבער נעווינן א
האלבע צדה. דער נרעסטער אימליך
קעט מיט דאקטשעוו'ס ערצעהלונג בא־
שטעהט אין דעם, וואס די באלשעוויקעם
האבען נאציאנאליזירט דו חייזק פאר
דעם פראלעטאריאט און די קירבען פאר
די ביבער. אמת'ע פיער פיינע פערד
אין בהמות אין די חיולינע ביוסטען אין
די קרכען וועלען אריינגעשטעקט פיא־
רעם. אבער די אידישע שילען? אה,
די שילען בלייבען רוין אין אומגעשטערט
עס איז דא נאר א סברה. אז די באל־
שעוויסטישע קאמיסארען קומען זיך
דארט ציגוויך דוכט'ען. אין מאמער
גלייבט איהר עס ניט. דאן פרעגט מיט
דאקטשעוו, וועלכע איז נאר וואס אנגע
קומען אהער פון רוסלאנד אין האס
אינערדערצאהלט די נאנצע נרויזאמע
מעשה צו די אנגעשטעלטע פון "ניער
איסט רעליעף".

גרויסע תביאה נעדרעטענישן.

וואטינגטאן אויגוסט 14

דער דעפארטמענט פון סטאטס
טיקס האט ארויסנעגעבען אן ערקלעה־
רונג אז פריוזען פון עסענטיאלס ווענן ווע־
נען מיט דער אידישער נעשיכטע, היינט
צו דו ווענסט ווייך אוועקשיקען ארבייטען
טא ווי ווייל איך קענען עהנה אין א אידי־
שע שול? עס וועט דאך מיר אייסקומען
אויסצואוואקסען א נראבעה יונג! ניט
ווייל איך פויל זיך צוארבייטען, ווייז איך
אין די עלטערן זיינען בייזער דויט נע
יואדען אן פארשעהמטע האבען זיי זיך
אינערנעקומט. אין א ווייליע אדום איז
די מוטער ווייננדיג צינגאפען צום
קינד איהם צוגעדריקט צום הארצען אז
דערי פאטער האט ארויסנענדיג זיינע
חענט אויף משה'לעם אקטהען אנקומענדיג:
איהם גלייך אין די אוינגלאך נעזאגט:
דו ביזט נערעטט מיין טייער קינד, דו
ביזט נעהעטט און איך בין אוטנערעטט.
זאל זיין ווי דו ווענסט. קיין ניזקען וועל
נישט מאכען. נעה קינד מיינס ?עדען זיך
אין וואקם אויס א נמטער מענש אין אן
עהרליכער איד."

ליטא וועט מענליך זיין באדד
אפען פאר הילפס ארבייט

דורך איהר אייראפעאישען דירעקטאר
דר. יולימס נאלדמאן האט די דושאינט
דיסטריבוישאן קאמיטע נעקטען נעקראפ
נען א קויבעל, וועלכע מעלדעט, אז עס
זענען פאראן נוטע אויסזיכטען דאס די
אלנעמיינע און פריוואטע הילף אין ליטא
וויי איוך אין די טעריטאריעס, וועלכע
זיינען פארנומען נעווארעט פון דער פא־
וויעט ארמיי, זאל אין נייכען וויידער קע
נען נעשיקט ווערען אונגעשטערט.

ליטעראטן בעפאר אין פרעדריק וואר
בורג, וועלכע זענען לכתחילה נעפומען
קיין ליטא צוליעב א שטודיום פאר רע־
לאקסהטוטיוער הילפס ארבייט, מאכען
אריצע א רייזע איבער ליטא. כדי זיך צו
באקענען מיט די מעניליכקייטען פון אייג־
אדרגען די הילף איבערשיקונג און מען
רעכענט אז די ראזענען פון ווילנא, קוואר־
נאאן לידא ויעלען אין נייכען צוריק אפען
ווערען פאר הילפס ארבייט.

ד"ר ראזענבלאט אויפן וועג
קיין רעווע.

פון דר. פרענק ראזענבלאט וועלכער איז
פשעפאהרען אלס דירעקטאר פון דער
הילפס ארבייט אין דרום רוסלאנד, איז
אנגעקומען א קיבעל וועלכע מעלדעט, אז
ער ווינאמען מיט כאריס מאין דר.
וויליאם וואשוש פון ניו יארק העלטה־
דעפארטמענט זייענן דעם 4־טען אויגוסט
אנגעקומען קיין קאפענהאגען און זיי
וועלען אויף די פעלדער איבערן נאנצען
קאנד.

הרפישע שיקסע דערצעהלט
פלאי פלאמים פון די "ישר־אנו־
סקע" קאמיפארטן.

פילאדעלפיא. —

כיפס קאמערינא דאקטשעוו, וועלכ
מע איז נאר וואס אנגעקומען אהער פון
רוסלאנד, דערצעהלט וויי באלשעוויסטי־
שע אינגעטן וויכטן צו פארקויפען אין
האלאנד די בריליאנטן פון כעזוזענעם
הרפישען קוויערליכען הויף.

דאס וואלף נאר אבער נעווינן א
האלבע צדה. דער נרעסטער אימליך
קעט מיט דאקטשעוו'ס ערצעהלונג בא־
שטעהט אין דעם, וואס די באלשעוויקעם
האבען נאציאנאליזירט דו חייזק פאר
דעם פראלעטאריאט און די קירבען פאר
די ביבער. אמת'ע פיער פיינע פערד
אין בהמות אין די חיולינע ביוסטען אין
די קרכען וועלען אריינגעשטעקט פיא־
רעם. אבער די אידישע שילען? אה,
די שילען בלייבען רוין אין אומגעשטערט
עס איז דא נאר א סברה. אז די באל־
שעוויסטישע קאמיסארען קומען זיך
דארט ציגוויך דוכט'ען. אין מאמער
גלייבט איהר עס ניט. דאן פרעגט מיט
דאקטשעוו, וועלכע איז נאר וואס אנגע
קומען אהער פון רוסלאנד אין האס
אינערדערצאהלט די נאנצע נרויזאמע
מעשה צו די אנגעשטעלטע פון "ניער
איסט רעליעף".

גרויסע תביאה נעדרעטענישן.

וואטינגטאן אויגוסט 14

דער דעפארטמענט פון סטאטס
טיקס האט ארויסנעגעבען אן ערקלעה־
רונג אז פריוזען פון עסענטיאלס ווענן ווע־
נען מיט דער אידישער נעשיכטע, היינט
צו דו ווענסט ווייך אוועקשיקען ארבייטען
טא ווי ווייל איך קענען עהנה אין א אידי־
שע שול? עס וועט דאך מיר אייסקומען
אויסצואוואקסען א נראבעה יונג! ניט
ווייל איך פויל זיך צוארבייטען, ווייז איך
אין די עלטערן זיינען בייזער דויט נע
יואדען אן פארשעהמטע האבען זיי זיך
אינערנעקומט. אין א ווייליע אדום איז
די מוטער ווייננדיג צינגאפען צום
קינד איהם צוגעדריקט צום הארצען אז
דערי פאטער האט ארויסנענדיג זיינע
חענט אויף משה'לעם אקטהען אנקומענדיג:
איהם גלייך אין די אוינגלאך נעזאגט:
דו ביזט נערעטט מיין טייער קינד, דו
ביזט נעהעטט און איך בין אוטנערעטט.
זאל זיין ווי דו ווענסט. קיין ניזקען וועל
נישט מאכען. נעה קינד מיינס ?עדען זיך
אין וואקם אויס א נמטער מענש אין אן
עהרליכער איד."

יעקב ס. בענס

(פון בענעס פון פעטערסבורג)

בארריסטערס, סאליסיטערס, נאטא
א. ד. ו.

2901 ראנדאלס סטר., וועסט סידנעי

פעלעפאן רושאנאקשען 2077

וואשינגטאן פעלעפאן דיוישאנאקשען

מאהאן און מאהאן

בארריסטערס און נאטארי פוב
א. ד. ו.

מאהן לייף בילדינג
60 וויסקאנסין סטריט.

מילוואקי, וויס.

פעלעפאן 2684.

אברהם מאהאן הילקרעסט 4855
סעמיועל מאהאן מענוואהר 919.